

[Sønderby]

på plads. Heller ikke skat på ejendom, forslag om dyrevelfærd og andre forslag, men dem må vi tage fat på sammen med landbrugsloven til efteråret.

Vi må støtte den frie bonde, så han kan konkurrere på lige fod med landmænd i andre lande, så både han og familien kan se en mere sikker fremtid i møde. Ansvar er Folketingets. Vi vil fra Venstres side støtte disse forslag. Vi håber på et hurtigt, men også grundigt udvalgsarbejde, og vi starter jo ret omgående.

Dohrmann (FP):

Gennem mange, mange år har dansk landbrug slæbt milliarder og atter milliarder af kroner hjem til den danske valutakasse. Gennem de samme år har dansk landbrug skaffet en masse arbejdspladser, hundredtusinder af arbejdspladser. Dansk landbrug har skaffet Danmark et godt ry i udlandet gennem de gode produkter, der er blevet eksporteret.

På den baggrund er det sørgeligt, at stort set hver eneste gang vi har diskuteret landbrugets forhold her i Folketinget, har det været, fordi man skulle gennemføre en eller anden høstabsordning, gældssanering osv. Det er stort set indholdet af de debatter, der har været her i Folketinget om landbrugets forhold.

Fremskridtspartiet har ved flere lejligheder, også i det sidste år, forsøgt at få et flertal i Folketinget til at tage landbrugets problemer alvorligt. Vi har forsøgt at få Folketingets flertal til at indse, hvilken katastrofal nedtur dansk landbrugserhverv var inde i. Ikke før umiddelbart før valget var der nogle af de andre partier, der begyndte at tage det en smule alvorligt. Det var deprimerende. Derfor vil jeg da gerne her efter valget udtrykke min glæde over, at vi endelig kommer til igen at debattere landbrugets forhold og herunder i særdeleshed landbrugets fremtidige vilkår.

Jeg vil godt indledningsvis sige om landbrugsministerens forslag, at det er fuldstændig rigtigt, som ministeren skriver i sin fremsættelse, at disse forslag ikke løser landbrugets problemer på længere sigt. De er midlertidige, og hvis de får lov til at stå isoleret, befinder vi os i nøjagtig samme situation om kort tid. Så derfor: Også fuld tilslutning til, at der sandelig skal gennemføres noget mere langsigtet, noget, som kan give dansk landbrug bare forhåbninger om at kunne overleve som selvstændigt erhverv.

Det hjælper selvfølgelig ikke at stå og rippe op i alle de fejl, der er gjort, men jeg kan ikke lade være med at nævne sådan noget som hele vandmiljøplanen, den hetz, der blev ført her i Folketinget imod landbruget, hvor man hængte de enkelte landmænd ud som nogle, der var fuldstændig ligeglade med miljøet, som grisede det hele til, og som faktisk kun var interesseret i én eneste ting, og det var at sprede så meget kunstgødning som overhovedet muligt. Den debat og den stemning er heldigvis vendt. De folk, der stod i spidsen for den, er på tilbagetog nu, og det skal vi alle sammen være glade for.

Jeg vil godt sige, at skal dansk landbrug have en chance for at overleve som et godt erhverv, som et levedygtigt erhverv, som et erhverv, der ikke gang efter gang bliver tvunget til at stå med hatten i hånden, så skal vi ganske enkelt have ophævet mange, mange af de erhvervsfjendtlige og tåbelige restriktioner, der findes.

Intet erhverv, uanset om det er landbrug, industri eller hvad det er, kan eksistere, hvis det bliver belempret med nogle ting, som gør, at den enkelte ikke kan få lov til at udfolde sig, ikke kan få lov til at drive sin bedrift, som vedkommende finder mest hensigtsmæssigt.

Jeg har nævnt vandmiljøplanen. Vi mener i Fremskridtspartiet, at hele det afsnit, der vedrører landbruget, skulle man tage og pille ud af vandmiljøplanen. Det ved jeg at der ikke er politisk vilje til, men det var i hvert fald et område, hvor man kunne hjælpe landbruget, sådan at også landmændene igen fik en smule tiltro til, at det kunne betale sig at investere, kunne betale sig at gøre en indsats. Der findes et hav af restriktioner og bestemmelser, der forhindrer den enkelte i at bringe sin bedrift frem eller sætte sig i stand til at udføre sit job på en måde, som gør erhvervet konkurrencedygtigt.

Hvis vi kigger på sådan noget som renten og sammenligner med Holland, Vesttyskland osv., er det da helt klart: Hvordan skal dansk landbrug kunne konkurrere og investere, når man skal betale så meget mere i rente end udenlandske konkurrenter? Vi har bopælspligt, og vi har krav om hovederhverv, dræningsforbud, grønne marker, gylleanlæg, braklægning, marginaljorder. Det ene med det andet har medvirket til, at man har taget modet fuldstændig fra landmændene, og det er klart, at det resulterer i, at investeringerne falder, og det vil senere give sig udslag i, at eksportindtægterne falder. Vi har